

for har han faaet disse Klø, hvem har pryglet ham, kom der Blod, var der Strimer derefter? Jeg vilde skamme mig, hvis jeg skulde sige til en saadan Dreng eller Pige, at det var Samfundet, der havde gjort det lovligt at anvende Prygl. Derimod vilde jeg kunne forsvare over for Børnene at sige, at den, der overfalder sagesløs Mand, som krænker offentlig Orden og Sædelighed, skal straffes med Indespærring, med Uskadeliggørelse over for Samfundet. Jeg gentager, hvad jeg sagde, da det oprindelige Forslag var fremme, at for mig staaer det saaledes, at en stor Del af de Personer, hvorom der her er Tale, ere mere eller mindre sygelige og abnorme Folk. Naar den højtærede Justitsminister sagde, at Hovedparten af dem ikke kom fra daarlige Hjem, svarer jeg dertil: Ja, en Del af dem have vistnok arvelige Dispositioner for Vold, og som en Følge af disse arvelige Dispositioner, af deres hele Anlæg og Temperament begaa de saadanne Forbrydelser. Nu vel, saa maa man ogsaa behandle dem som sygelige Mennesker, og det er da ikke ret at prygle løs paa dem igen. De Herrer, som holde paa Pryglene, have talt om, at disse virke skræmmende, og jeg ser, at der i et Blad, som staaer den højtærede Justitsminister nær, er en Politimand, en Politiasistent her i København, der har udtalt, at intet i den Grad skræmmer Bøllen som Prygl. Han skammer sig over dem, dukker ned og kommer ikke igen. Nu er det jo en Kendsgerning, at her i København ligesom for Resten trindt omkring i Landet, at Dommerne lidt efter lidt komme bort fra at anvende Legemsstraf over for Børn; men hvorfor er man kommen bort derfra? Fordi Lærerne ved Byens Skoler kom til Dommerne og sagde: Lad dog endelig være at rise Børnene, thi i Skolernes Frikvarter vise de Strimerne frem og prale til de andre Børn af de Prygl, de have faaet. Og Resultatet? Ja, spørg Dommerne og Assessorerne i København. Efter 8 Dages Forløb kommer den pryglede Dreng igen, men han kommer ikke alene, men har en anden Dreng med, som han har faaet lokket til at gøre noget for ogsaa at faa Klø, for at ogsaa han kan have noget at prale af i Skolen. Dette er Dommernes Erfaring. Husk vel paa, at det ikke er en udpræget Humanitetsfølelse, der har bevirket, at man er gaaet bort fra Pryglene, men det er Erfaringen og den sunde Fornuft, selvfølgelig i Forbindelse med den demokratiske Presse, der har været fremme med sin Kritik for at paatale det urigtige og

uhyrlige i, at man gav Børnene Prygl, der har dikteret Dommerne at gaa bort derfra.

Nu vil man altsaa indføre Legemsstraf for ældre, men er der mindste Grund til at tro, at Pryglene, der ikke have gjort Virkning paa, men tværtimod have skadet Børnene, ville gøre Nytte paa de unge Mennesker? Jeg tror det ikke. Men selv om det er Tilfældet, tilstaaer jeg, at jeg alligevel ikke vilde være med til at indføre Pryglestraf, thi den virker forraaende; det er forraaende for Samfundet at skulle legalisere Prygl som Legemsstraf. Selv sagkyndige, der staa Justitsministeren nær, have udtalt sig imod Pryglestraffen paa Kriminalistmødet; men det lader man haant om fra deres Side, som forsvare denne Lov, idet man siger, at de, der have udtalt sig derimod, have ingen Forstand paa de Dele, de kende ikke Bøllerne, thi naar Bøllen kommer for Skranken, er han en anden Person, end naar han gaar paa Gaden. Den højtærede Minister og hans Fæller vilde imidlertid neppe have ladet saa haant om Kriminalisterne, hvis de havde taget Standpunkt for Pryglestraffen. I saa Tilfælde vilde deres Udtalelse være bleven hilst som kommende fra udmærket sagkyndige Folk, hvis Mening maatte høres. Nu er Forholdet altsaa det, at Kriminalisterne ere imod, Børnehjemsvennerne ere imod, Lægerne ere imod, og den store Befolkning vil sikkert ogsaa være imod Pryglestraffen, hvis den kom til at udtale sig. (Modsigelse). De kunne være overbeviste derom. De skulde hellere have skyndt dem med at faa afholdt et Møde i deres Kreds for at faa Stemningen at vide, men det har man ikke gjort. Det er ganske betegnende for denne Sag, at offentlige Tilkendegivelser for Prygl har der ikke været det fjerneste af paa noget Møde i de 4 Maanedere, i hvilke denne Sag har været til Behandling, men der har derimod været samlet Kredse af Mænd, tilhørende alle mulige Samfundsklasser og Partier, mere eller mindre sagkyndige, og alle disse have udtalt sig mod Prygl. Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), den ærede Ordfører, som talte i Gaar og ogsaa i Dag, og paa hvem et vist Mundheld, som jeg dog ikke skal gengive her, kan anvendes, vil vide, at der i Viborg blev holdt et stort Møde, som blev overværet af 400—500 Tilhørere af alle Samfundsklasser, og dette Møde vedtog enstemmig — ja der var en Stemme imod, nemlig den moderate Redaktør — en Protest imod Prygl og forlangte Børnehjem og Opdragelse af Børn. Paa dette